

GAZETA TRANSILVANIEI

(NUMĂR DE DUMINECĂ)

„Gazeta” ieșe în fiecare zi
Abonamente pentru Austro-Ungară
Pe un an 12 fl., pe șase luni
8 fl., pe trei luni 5 fl.
Pe un an 40 franci, pe șase
luni 20 franci, pe trei luni
10 franci.
Se enumeră la toate ofi-
ciile postale din țară și din
afară și la d. colectori.
Abonamentul pentru Brașov:
la administrație, piața mare
Nr. 22, etajul I.: pe un an
10 fl., pe șase luni 8 fl., pe trei
luni 5 fl. 50 cr. Cu dus și în
casă: Pe un an 12 fl., pe
șase luni 8 fl., pe trei luni 5 fl.
Un exemplar 5 cr. v. a. sau
30 bani.
Atât abonamentul cât și
inserțiile, sunt a se plăti
înainte.

Nr. 24. — Anul VII.

Brașov, Duminecă 29 Ianuarie

1889.

Din cauza sf. sârbători de Luni, Țiarulă
nu va apăre până Marți seara.

Manifestu.

Cătră popóarele Mele!

Cea mai grea lovitură, ce a putut nimeri inima mea de tată, pierderea ireparabilă a scumpului și unicului Meu fiu, ne-a implutit de cea mai adencă jale pe Mine, casa Mea și pe popóarele Mele credinciose.

Sguduit până în adencul inimei, imi plec capul cu umilință dinaintea hotărîrii Provedinței dumnezeiesci, pe care omul nu-o pôte pètrunde, și mă rog împreună cu popóarele Mele la Atotputernicul, ca să-Mi dea puterea, să nu obosesc în împlinirea conscientioasă a datoriilor Mele de regent, ci, avend înaintea ochilor aceeași direcțiune, a căreia neschimbată urmărire ca și mai înainte este asigurată și pentru viitor, să stăruesc cu curaj și cu încredere pentru binele general și pentru susținerea binecuvântărilor păcii.

A fost pentru Mine o mângăere de-a Mă sci încunjurat, în aceste zile de cea mai grea durere sufletescă, de simpatia întodéuna dovedită a popórelor Mele și de a primi din tóte părțile, din tóte cercurile, din apropiare și din depărtare, dela orașe și dela sate, cele mai diferite și cele mai mișcătoare manifestări ale acestei simpatii.

Semt cu adencă recunoștință, cum legătura iubirei și credinței reciproce, care mă légă pe Mine și casa Mea cu tóte popóarele monarchiei Mele, în ore de-o așa grea cercare căștigă numai în tăriă și în firmitate și așa semt trebuința de a mulțami din tóta inima în numele Meu și în numele Impărătesei și Reginei, a prea iubitei Mele soții, apoi în numele mult obidatei Mele nuror, pentru tóte

aceste manifestări de împărtășire plină de iubire la doliul Nostru. Cu această mulțamită adencă simțită invoc împreună cu popóarele Mele credinciose ajutorul bunului Dumneșeu spre a conlucra mai departe cu puteri unite spre binele patriei!

Viena, 5 Februarie 1889.

Franciscu Iosif.

Ordin pe armată.

I-au făcut inimei Mele adencă intristate nesfîrșit de bine în aceste zile de grea cercare, la care m'a supus Provedința, dovedie cele nou de neclintită credință, de mișcătoare alipire și de devotament plin de pietate, ce le-am primit dela armata Mea, dela marina Mea de răsboiu și dela amendoș milițiile Mele.

În mod cu adevărat demn și cordial ómenii puterei Mele armate au dat expresiune simțmintelor de doliu și de durere pentru scumpul Meu fiu.

Din cele mai depărtate margini ale imperiului Meu, reprezentanții ei, urmând boldului inimei, au alergat la Viena ca să dovedescă scumpului decedat pietatea lor, să-Mi dea cea din urmă onóre și să manifeste, că durerea și bucuria casei Mele află totdeuna puternic răsnet în armata Mea și în marina Mea de răsboiu, precum și în rîndurile milițiilor Mele.

Le exprim pentru acesta turtora cea mai adencă a Mea mulțamită.

Ca și până acuma inima Mea bate călduros pentru fiecare membru singuratic al puterei Mele armate, cu mândria privesc jos la ea și în viitor îi păstrez întrega Mea iubire și îngrijire.

Dat în Viena, la 6 Februarie 1889.

Franciscu Iosif.

Brașov, 28 Ianuarie v.

Cuvintele, ce le îndreptă Majestatea Sa Impăratul, Regele și marele nostru Principe cătră popóarele sale din întreaga monarchie în aceste zile de cea mai grea cercare pentru el și pentru casa domnitore, când își deplange pierderea unicului și scumpului său fiu, sunt cea mai puternică dovadă de iubire și îngrijirea părintescă, ce-o nutrește monarchul în inima sa pentru binele tuturor popórelor sale.

Prea înaltul manifest este îndreptat cătră tóte popóarele monarchiei. Maiestatea sa mulțamește tuturor popórelor pentru împărtășirea lor la jalea casei domnitore, care l'a mângaiat așa de mult, și dice, că este hotărît ași implini și mai departe conscientios datoriile sale de regent, stărind înăuntrul monarchiei pentru binele tuturor, ér în atară pentru susținerea păcii.

Incredințările aceste ale Domnitorului nostru au cu atât mai mare însemnătate, cu cât ele se făcură în clipitele cele mai grele, ce le-a avut în viață monarchul nostru. Hotărîrea Majestății Sale de a stărui tóta viața sa numai pentru binele popórelor monarchiei, recunoșcerea înaltelor datorii, ce le are ca domnitor și rugarea, ca ceriul să-Mi dea tăriă de a și-o pute implini conscientios, este un fapt atăta de măreț, încât trebuie să ne împle inimile de bucurie și de speranță în viitor.

Așadere ne spune însuși Domnitorul cu acest trist și sârbătoresc privileg, că credința și iubirea popórelor trebuie să fiă răsplatită éráși cu credință și cu iubire de cătră cel ce este chemat de provedință a domni peste ele, séu, cum dice prea înaltul

manifest, că iubirea și credința trebuie să fiă reciprocă.

Dacă au popóarele datorii, cari le împlinesc cu ascultare, are și monarchul datoria de a îngrij pentru binele și fericirea lor și împlinirea acestei înalte datorii se vestește ađi din înălțimea tronului, ca cel mai scump odor al inimei Domnitorului nostru.

Și dacă capul statului își află cea mai înaltă chiamare și datoriă în stăruința neobosită pentru binele tuturor popórelor, mai pôte fi întrebare, că ore și sfetnicii săi, guvernele sale, au aceeași chiamare și datoriă, or nu?

Și totuși o scie și o sêmeție care, că astăđi este o deosebire între măręta și marinimosa stăruință a monarchului nostru și între stăruințele guvernelor sale.

Noi Românii o scim și o simțim pôte mai tare ca orice alt popóru de sub blândul sceptru al Majestății Sale.

Prea înaltul manifest vorbesce de binele tuturor, nu face deosebire între un popóru și altul, între o partidă și alta. De ar lucra toți sfetnicii monarchului nostru în acest înțeles, de cătră amărăciune, de cătră suferințe ar fi ferite popóarele monarchiei! Lucru dureros însă, că între sfetnici sunt și de aceia, cari fac deosebire între popóre și partide și stăruiesc numai și numai pentru binele onora din ele, uitându-și cu totul de datoriile sfinte, ce le au față cu celelalte.

Pentru aceștia cuvintele prea înaltului manifest sunt o dojană, ca să nu-și uite de aceste datorii și să nu facă cu neputință prin nisuințele lor strêmb împlinirea mărętei dorințe a monarchului. Numai de nu ar talmăci și de astădată strîmb cuvintele monarchului! Manifestul mai dice, că Ma-

FOILETONULU „GAZ. TRANS.”

Românii din Dacia Traiană și limba lor.

Mulți scriitori străini contrari ai Românilor susțin, că Românii din Dacia Traiană nu sunt următorii direcți ai coloniilor Traiane, ci sunt numai o amestecătură de popóre, veniți din părțile pindo-balcanice în suta a XI și a XII după Christos.

Cumcă acești contrari ai Românilor nu au dreptate în ceea ce dic, se pôte vedé din istoria și din elementele limbii române.

Dacia Traiană, adecă țările aflătore între Nistru, Dunăre, Tisa și Carpați sunt un teritoriu îngrădit parte cu munți, parte cu riuri naturale. Acest teritoriu încă din vechime a fost teatrul răsboierilor între Schiți, Perși, Macedoneni, Daci, Romani, Goți, Huni și Avari. Aici s'au luptat Ungurii, Cumanii, Cazacii, Tătarii și Turcii ér Românii, coloniștii lui Traian, stau împotriva tuturor acestora, căci precum scrie istoricul Bonfiniu (decade II lib. V.) „Românii încungiuțați de barbari

țin încă limba română și ca să nu o piéră cu totul atât de tare se luptau încât se pare că nu s'au bătut atât pentru ținerea vieții, cât pentru păstrarea limbii.”

Mai tóte acele popóre dispărură, și pe acest teritoriu rămaseră numai Românii, Ungurii și Slavii ca locuitori stabili, ér mai târziu se colonisară Sașii, Germanii ș. a.

Pe când veniră Ungurii și se aședară aici la anul 888 după Christos, aflară pe Romani trăind în pace cu Slavii, avându-și ducatele lor proprii. După ce se stabiliră între aceste popóre luptară laolaltă contra Tătariilor, Turcilor ș. a.

Coloniștii romani aduși în Dacia de marele împărat Traian la anul 105 după Christos aduseră cu sine o limbă română rustică, adecă: limba țărănescă, care o vorbea poporul de rând. Clima Daciei Traiane diferind mult de a Italiei a produs încetva schimbare limbii române amestecându și limba popórelor dacice, prototipul însă a rămas romanu*).

*] A se vedea Elementele limbii dacoromane valahice de Georgiu Șincaiu tip. în Buda la anul 1805.

Acastă schimbare séu mai bine dîș emancipare a limbii Coloniștilor romani din Dacia de cealaltă limbă română rustică vorbită în Italia a progresat până la anul 274, până la desfacerea Daciei Traiane de celalalt imperiu roman — numai încet și numai sub controla și influința limbii culte latine. Indată după ce și retrage împăratul Aurelian legiunile și diregătoriile romane din Dacia, încet și influința limbii latine.

Cu anul 274 după Christos începe născerea limbii daco-române, care se desvóltă de sine stătător diferind de celelalte limbi surori: italiană, francesă, spaniolă și portugeză. Epoca următoare dela anul 274 până cătră 1000 după Christos este timpul de dospire al elementului român cu elementul dacic, din care se năș și se formă poporul nostru român și limba lui.

Incepéndu emigrarea popórelor asiatiche, pământul Daciei se scaldă în sânge gotic, hunic, vandalic, bulgaric, avaric ș. a. încât sufletu de om pacinic — sufletu românesc — nu se

puté arăta pe șesurile Daciei. Românii petreceau în sînul Carpaților unț laolaltă, ferindu-se a căde pradă barbarilor fieroși.

Din această unire a Românilor în sînul Carpaților, din amestecarea și contopirea limbii rustico-romane cu cea dacică nu se putură forma mai multe dialecte, ci numai o limbă înțelă de totu poporul român.

Istoria ne arată, că pe timpul venirii Ungurilor s'au aflat aici state independente, prin urmare Românii éșiseră din munți la câmpii și șesuri și se răspândiseră în totu ținutul Daciei.

Încât se ține de dialectul macedo-român al Românilor din Dacia Aureliană și celu istriian dela Adriatica e de însemnat: că acei Coloniști, deși la început aveau totu aceea limbă rustică română ca cei din Dacia Traiană, viețuind însă între popóarele tracic helenice și slave și-au amestecat mult limba cu elemente de ale acelor popóre. De acolo vine, că astăđi cu greu se pôte înțeleg Românii din Dacia Traiană cu Românii din Dacia Aureliană și Istria.

Românii din Dacia Traiană au nu-

iestatea Sa „va avé în vedere aceeași cărare, a căreia urmărire neschimbată este asigurată și pentru viitor, cum a fost asigurată mai înainte“.

Aceste cuvinte le tălmăcesc sfetnicii din Pesta în favoarea cărării pe care merg ei, ér sfetnicii din Viena dicu, că cărarea de care vorbește monarhul este totu aceea, pe care înainteză ei.

Și într'adevăr că cărările guvernului din Viena se deosebesc mult de cărările guvernului unguresc. Celu dintăiu decentralizează, celălalt centralizează, ceea ce vrea să dică, că guvernul austriac se razimă pe toate popórele, făcându-le părtașe pe toate la egala îndreptățire națională, pe când guvernul unguresc se razimă numai pe unu singur popóru, concentrându totu puterea și toate drepturile numai în mâinile lui.

Care din aceste două cărări a înțeles-o Majestatea Sa?

Fără îndoială că nu s'a pututu gândi la amândou deodată, când se deosebesc așa de mult; s'a pututu gândi numai și numai la binele și mulțămirea tuturor popórelor.

La această mărétă țintă însă numai o singură cărare duce, aceea a egalei îndreptățiri politice și naționale.

Pe câtu de neîndoiosu reiese din cuvintele manifestului, că Majestatea sa dorește binele tuturor popórelor monarchiei fără deosebire, pe atâtu de neîndoiosu lucru este, că acestu bine nu se póte ajunge fără conlucrarea popórelor.

Atérnă fórté multu dela voința Domnitorului și în statele constituționale, dér totu așa de multu decât nu mai multu atérnă dela hărnicia popórelor, ca să-și dobândescă și să-și păstreze drepturile de carí au nevoiă pentru a fi fericite.

Avéndu pe partea noastră bună-voința monarhului putem spera într'unu viitoru mai fericit, numai noi să fim destul de harnici, ca să nu-lu pierdem, luându-ne după prorocii cei mincinoși carí numai réulú ni-lu voiescú.

De ne vom ajuta, ne va ajuta și Dumnezeu.

În această credință ne întăresce și préinaltulu manifestu, când ne

chiamă „să conlucrăm cu puteri unite pentru binele patriei.“

Mórtea prințului Rudolf.

În săptămána trecută toate diarele europene s'au ocupat de tragica întâmplare din familia noastră domnitore, de mórtea prințului de corónă Rudolf. Interesul tuturor s'a mărit prin multe faime, ce au fost lăpăte despre felul morții moștenitorului.

Unele diare franceze scriau, că prințul a fost jertfa politicei germane, că adevă Rudolf ar fi fost unu contrar prințului Bismarck și altu împératu-Vilhelm. Alte foi franceze, nemțesci ș. a. susținéu, că prințul a fost omoritu din gelosia; ér altele vorbéu de neînțelegeri familiare și o fóiă din München dicea că împératulu l'ar fi certat și pentru pretenia cea mare cu unu grof unguresc, și câte și mai câte de acestea.

Precum scimtu, s'a constatat în modu oficial, că prințul și-a luat însuși viața împușcându-se în capu, în castelulu dela Meyerling lângă Baden în 18 (30) Ianuarie dimineța. O comisiune de medici a constatat, examinându creeri prințului, că a sêvșitú faptul în momente de turburare a minții. S'au aflat și 5 scrisori pe masa prințului, în care-și ia rémasu bunu dela părinți, soția și pretinii săi. Ca executor testamentarú l'a însărcinat pe Szogyeny din ministerulu de esterne. În mormântarea prințului s'a făcutu, la dorința Majestății Sale, fără pompă mare și fără să fi de față prinți și deputațiuní streine, afară de părinții prințesei Stefania, regele și regina Belgiei.

Din armată au luat parte la conductulu funebru câte unu despărțiméntu din toate felurile de arme. Înaintea cosciugului mergeau în trăsuri oficerii adjutanți ai prințului. Cosciugulu era într'unu drieru cu corónă archiducală, trasu de șese cai albi și însoțitu de pagu cu făclii aprinse și de lachei în livree de doliu. Împératulu, părechea regală belgiană și toți archiducii au așteptatú sosirea cosciugului în biserica Capușinilor, ér împératésa, prințesa de corónă Stefania și archiducesa Valeria n'au luat parte la conductu, ci au făcutu rugăciuní în timpul acela în biserica palatului.

Costiugulu care cuprinde rămășițele pământesci ale prințului de corónă Rudolf este altu 113-lea în cripta familiară a Habsburgilor dela mănăstirea capușinilor în Viena. Aici suntú înmormen-

tați 11 împérați, 15 împératése, 1 rege și 2 regine, 27 archiduc și 53 archiducese, 1 duce și 3 prinți de corónă (altu treilea este prințul Rudolf). Costiugul în care zace prințul de corónă Rudolf este de lemn, elu a fost încuiat cu două lăcate, cheia dela unlu se află la călugărulu-guardianu, ér cealaltă o păs tréză mareșalulu curții. Mai târziu acest costiug de lemn va fi băgat într'unu costiug de metal și atunci, se dice, va fi aședat pe partea dreaptă a cripei, tocmai înaintea costiugului nefericitulu împérat Maximilianu, care a fost împușcatu în Mexico.

Cununile de flori și de totu felulu ce au împodobitú costiugulu prințului de corónă suntú 835 la număr. Ele fură transportate pe rude lungi de servitorii palatului în cripta capușinilor. Cu acestu privilegiu se adunase mulțime de popóru și de abia scăpară servitorii curții cununile, căci făcare se imbulzea să rupă câte o flóre séu frunză din cununí spre aducere aminte.

Fóia vienesă „N. W. Tagblatt“ istorisește următórea scenă mișcătóre, ce s'a petrecutú la înmormântarea prințului de corónă Rudolf, după cum i-a împărțit-o unu martorú ocularu: „Când carulu funebrau, care ducea rămășițele pământesci ale prințului de corónă, ajunse pe piața Lobkovitz, atunci cuprinse ca și unu fioru mulțimea, care în profundă tăcere vedea apropiindu-se imposantulu și tristulu conductu. Deodată se sparse spalirulu între doi soldați și înaintea lor se aruncă în genunchi unu moșnegu în îmbrăcăminte țărănescă, altu căruia sumanú alb se deosebea atât de mult de hainele negre de jale ale lacheilor și pagilor, ce mergeau pe lângă caru. Moșneagu își făcu cruce și privea cu mâinile ridicate după carulu cu mortulu, până ce l'a perdutú din vedere. Atunci își făcu încă odată cruce și se sculă în picioare, luându-și éra locul la spatele celor doi soldați carí îl lăsasera să trecă înainte. Bétránulu țeranú îi curgeau lacrimile. Din întâmplare se afla între servitorii unu domn, care recunoscu în moșneagu și în portulu lui unu țeranú român. La întrebarea acestui domn spuse bétránulu, că elu vine „din munții Ardealului“, unde a petrecutú odată pe bunulu fiu alu împératului la vênătórea de urși ca gonaciu. „După vênătórea“, dice moșnegulu mai departe, „m'a dărutú bunulu domn o sută de zloți și dice cătră mine: „Moșule, ia acesti bani, dér rămăi acum binișorú acasă, că tu ești prea bétránú, ca să te mai oste-

nesci ca gonaciu de urși. La urma urmelor te va mânca odată ursulu, pentru-că nu mai poți fugi. Și acum, în Joia trecută, vine deodată fiulu meu din Gurghiu acasă și-mi spune lucru de înspăimântatú, că bunulu fiu alu împératului a murit. Veđi, domnule, câtu am auditú eu de asta, am plânsu și am plecatú la Viena fără scirea muerei și a fiului meu cu suta de zloți, ce m'a dărut-o drăgălașulu domn (așa i-a dicit elu românesc), am venitú să vedú în-gropăciunea lui...“

Mercuri séră, după înmormântare, s'au făcutu rugăciuní (vigiliile) pentru prințul de corónă în biserica palatului. Au fost de față împératulu și împératésa și toți membrii casei împératesci, apoi toți trimișii speciali, miniștri, șefii autorităților civile și militare. În presbiteriu era și nunțulu papalu archiducesele Galimberti.

Din Laibach se anunță, că episcopulu principe Dr. Iacobu Misija n'a voit cu ocaziunea morții prințului de corónă Rudolfú nici să atérne la palatulu episcopescú unu steagu negru, nici n'a luatú nici o dispozițiune pentru serbarea funebrau în diecesa sa. Din pricina această o cetă din popóru a demonstratú înainte palatului episcopescú, căruia i-a spartú cu petri vr'o 20 de ferestri.

Din Meranú se scrie, că decanatul a opritú a se oficia în biserica serviciu divinú pentru prințul de corónă Rudolfú. Din pricina această, comanda militară a dispus să se țină slujbă dumezescă a doua di, invitându și pe autoritățile civile. Protoiereulu Wieser din Bozen de asemenea a opritú a se face serviciu divinú, neavéndu voiă dela episcopulu.

Precum este cunoscutú, réposatul prințu de corónă luase inițiativa pentru compunerea unei opere: „Austro-Ungaria în scrisú și în ilustrațiuní“ cu concursulu a două comitete de redacțiune, unul în Viena și altulu în Pesta. Din această operă au și apărutú unu șirt de fascicule. Se anunță acum, că însăși veduva prințese de corónă Stefania va lua protectoratulú operei începute de principele Rudolfú. Ea a chematú la sine pe președinții comitetelor de redacțiune Weilen și Moritz Iokai și le-a comunicatú hotărîrea sa. Chiamarea viitóre a vieței mele, dice prințesa, voiescú să-o afu numai în ocupațiuní seriose. S'a hotărîtú că la următorulu fasciculú, dela 15 Februarie, alu operei din vorbă să alătore încă unu fasciculú de doliu, care

mai unu singurú dialectu, căci unele provincialisme, precum suntú: puținú-nițelú, o țără- o lécă ș. a. séu o pronunțare basată când pe etimologismu, când pe fonetismu d. e. mész-masă, țără-țară ș. a. suntú numai unu jargonu limbisticu, ér nicidecum dialecticu. *Limba Românilorú din Dacia Traiană vorbită și scrisă e numai una.*

După ce însă multí dintre dușmanii Românilorú susținú cu doveđi mincinoșe că Românii din Dacia Traiană la anul 274 au trecutú preste Dunăre ne mai puténdu-se susține în aceste ținuturi pe timpul învasiunilor popórelorú asiaticé și că numai în suta 11 și 12 după Chr. au trecutú éráși Dunărea încóce, li se răspunde: că decât această ar fi așa Românii arú avé dialectulu macedo-românú séu istrianú, érá nu dialectulu daco-românú, care cu multu mai mare asemănare are cu limba rustică romană adusă din Italia, decâtu cele două dialecte care diferescú de dialectulu daco-românú.

Deci împărțirea limbii române numai în aceste trei dialecte și nu în mai multe este dovadă: că limba daco-română s'a formatú în Dacia Traiană sub climă și împrejurări etnografice cu totul diferite de acelea în care s'a for-

matú dialectulu macedo-românú și celú istrianú, și că prin urmare nici daco-românii n'au pututu să vină în suta XI și XII în Dacia Traiană emigrându din părțile pindo-balcanice, ci ei au petrecutú în munții Carpaților în timpul învasiunei popórelorú asiaticé, ér după curățirea Daciei de Avari sub Carolu celú mare regele Francilorú pe la capétulu sutei a VIII a d. Chr. au reocupatú éráși șesurile unde i-au aflatú Ungurii la anul 888 după Christostú.

Comunicatú de Petru Popescu.

Poesii populare.

I

Frunză verde frunđuliță
Pravú și pulbere, badiță!
Așa dicit tu mândruliță?
Dér cum se dicit, măi badiță,
Treci în josú și'n susú te duci,
Avé-ai parte de furci,
Furci înalte de nule
De-asupra porțiței mele.
Taci mândro nu blăstăma,
Căci și eu te-oiu blăstăma:
Când mergi séra la fântână
Căđăți botele din mână
Și sárinđu gardurile
Să-ți cadă mărgelele
Ér adunându mărgelele
Putredescă-ți degetele

Să-ți cadă inelele,
Măi badiță, badițul meu,
Nu te-oiu blăstăma mai réu,
Să te bată Dumnezeu
Nici mai bine nici mai réu
Fără cum ți-oiu pofti eu:
Să na'i parte de-altă fată
Până vei intra în grópă.
Fóia verde ca iarba
Taci mândro nu blăstăma,
Că și io te-oiu alăstăma:
Să n'ai parte de copii
Nici de bărbatulú dintéiu
Și nici să nu veduvesci,
Ci să te călugăresci
La mănăstire la juní,
În casele cu nebuní,
Să-ți aduci mândro aminte
De-ale mele dulci cuvinte;
Care ți-le-am cuvântatú
Până nu te-am fostú lăsatú.

II

Mă sculai de dimineța
Pe negură și pe cetă,
Fóia ismă creță.
Me dusei la crângulu latú
Luai murgulu înșelatú,
Fóia lemnú uscatú.
Și plecai la poeniță
Und'mi-e draga mândruliță,
Fóia tămăiță.
Găsiu iarba tăvălită
Și pe mândra adormită,
Fóia de răchită.
Vreamú să dau ca s'mi-o scólú,

Imi fu milă de-alú ei dorú,
Fóia debujorú,
Dete murgulu cu piciorulu
Se trezi și-i sărú somnulu,
Fóia de bujorú.
Eu dizei mândrii cu bine,
Așteptă să vinú la tine
Fóia mărăcine.

III

Frunză verde rosmarinú
Tóte trecú și éráși vinú
Numai badiu și-altú meu ine
Dusu-s'au și nu mai vine.

IV

Când era să trăsescú bine,
S'a legatú réulú de mine
Și și-a ruptú din mine o flóre,
Vai inima cum mă dóre
De mă usucú pe picioare
Ca frunđa alunului
În postul Crăciunului.

V

Cătă bolá-i pe sub sóre
Nu-i ca dorulu arđétóre,
Căci dorulu unde se puue
Face inima carbune.
Cătă bolá-i pe sub lună
Nu-i ca dorulu de nebuná,
Căci dorulu unde se lasă
Lacrimilorú face casă.
De ar fi dorulu de hárțiá
L'ășuaprinde'ntr'o mână.

să fie dedicată numai memoriei prințului de coronă Rudolf.

În Brașov s'a oficiat Marția trecută serviciu divin în toate bisericile pentru sufletul răposatului principe de coronă Rudolf. Au fost de față autoritățile civile și militare, bisericesti și școlare, elevii tuturor școlilor și numerosul popor. Ați s'a oficiat și un parastas în bisericile românești.

În Sibiu de asemenea s'a oficiat serviciu divin în toate bisericile. Cu ocaziunea slujbei în bis. gr. or. din Grabengasse, consilierul gubernial în pensie Ilie Măcelariu a dăruit fiecăruia din cei 500 de infanteriști ai reg. 31, cari apăruseră la serviciul divin, câte o pâine sfințită (colac) și câte o mică făclie.

Blășiu, 7 Febr. st. n. 1889.

Joi în 7 Febr. st. n. la 8 $\frac{1}{2}$ ore s'a ținut requiem în catedrala metropolitană pentru repausul sufletului Alteței Sale arhiducelui și principelui de coronă Rudolf, pontificându Escel ența Sa Pré Sântitul Metropolită Ioană Vancea, avându în jurul său o numerosă asistență de preoți.

La serviciul divin au luat parte tinerimea studioasă dela toate institutele de învățământ, precum și oficialii dela toate branșele din loc. Serviciul a durat până la 10 $\frac{1}{2}$ ore.

Gurghiu, 6 Februarie n. 1889.

Intemplantă tristă și neașteptată a morții Alteței Sale prințului de coronă Rudolf a umplut de durere toate țările ținstore de sceptrul casei Habsburgice și toate ținuturile, der cu deosebire comuna Gurghiu și împrejurimea simte o nespuse mahnire, pentru-că puținii indiviți sunt, cari se nu fi gustat baremi în parte binefacerea Alteței Sale. Tractarea umană și simțăminte pline de iubire, cari l'au caracterizat în viața sa față de poporul, și care venea în atingere, nu se pôte descrie. Gurghienii și întregu ținutul îl deplângu tocmai de aceea cu așa mare mahnire, jalea fiindu generală. Memoria sa va rămâne neștersă în inimile generațiunei de față și a celor viitoare.

Dela primirea tristei sciri a încetării din viața a Al. Sale s'au tras clopotele la toate bisericile, în toate zilele a. m.; er în 5 Februarie s'au tras clopotele dela 4 ore până la 4 $\frac{1}{2}$ ore d. a

Încă Duminecă, adevă în 3 Februarie, zelosul nostru preot Nicolau Petru făcu de scire, că Mercuri în 6 Februarie pe la 10 ore a. m. va ține liturgiă și parastas pentru adormitul în Domnul Al. Sa prințului Rudolf, și în ziua amintită, la aușul clopotelor, cu mică cu mare, tineri și bătrani, bărbați și femei în haine de doliu, s'arbatorește îmbrăcați, veniră la biserică unde se încep sf. liturgiă pentru sufletul răposatului, er după liturgiă s'a ținut parastas, după parastas a predicat Părintele nostru, descriind însușirile nobile și frumoșe, precum și bunătatea inimii și interesul viu, ce a avut față de Gurghiu și împrejurime și dând expresiune jalei generale pentru această pierdere pre timpurie și neașteptată! Petrunși de durere cu toții am plânsu cu lacrimi fierbinți, chiar așa cum plângu adevărații fii pe părintele lor iubit.

În veci pomenirea lui!

A. V.

Sâncelă, 7 Faur 1889.

Vestea tristă despre mărtea fără veste a principelui moștenitor de coronă Rudolf, veni ca un fulger sfășietor și la cunoștința poporului nostru credincios din comuna Sâncelă, întristându-l amar.

Marți în 4 Faur n. pe la orele 3 după ameză, la tristul sunet al clopotelor din întreaga comună totă inte-

ligința și poporul, bărbați și femei, mică cu mare alergară la Sf. biserică gr. cat. din loc, ca să fie de față la serviciul dumnezeesc, ce s'a s'evșit pentru răposatul prinț. D-l Zaharia Brană v.-protopop și paroch locală dinpreună cu tinerul preot d-l Vasile Smigelschi, ornați în doliu înălțat rugăciuni fierbinți pentru repausul sufletului fostului prinț.

Se putea ceti de pe fețele numerosului public, ce era de față, tristețea pentru depărtarea acestui suflet nobil din mijlocul nostru. Isprăvinduse serviciul divin, D-l Zaharia Brană prin o cuvântare bine potrivită sci misca inimile, încât storse lacrimi din ochii ascultătorilor, descriind viața și nobilele însușiri, de care se bucura Alteța Sa, care era speranța poporului de sub sceptrul Habsburgilor și mai verșos a poporului nostru; arată cum iubia poporele și armata, der era și un Meceenate al științelor, fiind membru, și chiar președinte, al mai multor societăți științifice; der cruda mărte n'a cruțat nici această tână mlădiță, căci i-a plăcut Părintelui din ceruri ală chieama la sine.

S'a dus, însă va rămâne numele lui în inimile poporului neșters, er noi îi dicem: Fie-i țărina ușor și memoria binecuvântată!

I. Frl.

Parastas pentru rep. Arhiduce Rudolf.

Parastasul ținut astăzi în 28 Ianuarie v. în biserică sf. Neculae din Scheiu în Brașov pentru răposatul principe de coronă și arhiduce Rudolf a decurs în modul cel mai solemn. La acest parastas a participat jumea studioasă dela școlile centrale române cu steagul gimnaziului îmbrăcat în doliu, corpul profesoral și învățătorescu, eforia școlară, reprezentanți ai gremiului comercial român și ai Reuniunii femeilor române din Brașov, comitetul parochial dela biserică sf. Nicolae etc. Oficiul dumnezeesc l'a celebrat venerabilul protopop Ioană Petrică, însoțit de parochii V. Voia, din Brașov și I. Craioveană, din Heliu. Încă în decursul Liturgiei se prezentară în numărul cel mai frumos reprezentanți deosebitelor oficii publice din loc și anume: reprezentanți corpului ofiteresc în frunte cu d-l general de Pokay, funcționarii comitatens în frunte cu d-l proto-notar Tompa, magistratul orașului în frunte cu d-l primar de Brennerberg. Cântările dela Liturgie, precum și cele mortuare au fost executate cu totă precisiunea de corul bisericesc condus de d-l profesor N. Popovici. Biserica era în doliu.

SCIRILE DILEI.

Fabrică de zahăr în Ardél. Ridicarea unei fabrice de zahăr în Ardél, după cum se vestesce din isvire vrednice de credmânt, este aproape de a se pune în faptă. Societatea care voese să ridice această fabrică a cerut la început, ca proprietarii de pământ să-i garanteze prin contract, că vor sămăna pe sâma acestei fabrice 5000 de jugere cu sâma în fiecare an. După ce însă doritorii de a ridica acea fabrică au vădit, că proprietarii de pământ tot împreună n'au luat asupra lor sarcina de a sămăna cu sâma atâta loc, s'a învoit ca cel puțin 3000 de jugere să li se promită că se vor sămăna cu sâma. Pământurile puse la dispoziție de diferiți proprietari pentru cultura de sâma n'au dat la olaltă nici 3000 de jugere. Deorece însă numai câteva sute mai lipsesc, numita societate este deja hotărâtă ca să ia asupra și ridicarea fabricei, avându nădejde, că în viitor mai mulți omeni se vor îndemna ca să prăsescă sâmele de lipsă. Fabrica se va ridica în Aiud, după cum se asigură; producătorii de sâma, cari nu locuesc mai departe de 150 kilometri, vor pute

să-și trimită sâmele lor pe calea ferată pe cheltuța fabricii, care împarte gratis și sămăna de sâma. Întreprinzătorul fabricii de zahăr va veni la Aiud încă în luna acăsta spre a începe lucrările.

Un preot harnic. D-l Nicolae Dragancia, care de curând se aședă ca preot în parochia Răchita din diecesa Aradului, a înființat un minunat cor de plugar constător din vre-o 50 de tineri și prin stăruința sa a isbutit a pune la cale multe lucruri bune în comună. Poporul îl iubesc, îl sprijinesc și prin acăsta lucrurile merg înainte. Din încrederea cea mare și iubirea ce-o are către preotul său, un vrednic econom de acolo pe lângă alte multe jertfe, a promis că va dăru pentru biserică 1000 fl., er ca fundațiune pentru șola română asemenea a, luat asupra și ridicarea unei case în preț de 1500 fl. pe care după 10 ani o va lăsa pe sâma șolei. Ce fericire ar fi pentru noi, dacă toate comunele românești ar face asemenea acestor bravi Români!

În dar. D-l Aurel Corvin, profesor în Bucuresci, o ocaziunea s'arbatoretorilor Crăciunului trecându prin Brașov, ne imănă 2 fl. cu scopul ca în prețul acestora să trimitem numărul cu data de Duminecă al "Gaz. Trans." gratuit la doi Români fără mijloc. În prețul acestor 2 fl. am dispus să se trimită pe primul semestru numerii de Duminecă ai "Gazetei" încă dela începutul anului la adresa d-lor: Ioan Popă, preot gr. or. în Uzon (Săcuime) și Ioan Ilieș, învățator gr. cat. în Bozediu, comună nemeșcă.

Fond de pensii. Reprezentanța orașenescă din Alba-Iulia a făcut statutele pentru fondul de pensii al funcționarilor orașenesc dăruind acestui fond 5000 fl. Se ține, cum n'ar dăru din ban românești? Vorba e, căți Români se vor bucura de pensii din acel fond!

Vindecarea difteritei. Din Paris se vestesce, că bôla de gâtă numită difterita ori anghina se va cura de aci înainte cu mai mare ușurință ca până acum. În institutul lui Pasteur, unde se vindecă turbarea, s'a descoperit baccilul difteritei și contagia lui, adevă animalul acela mic de nu se vede cu ochii liberi, care pricinuesce acăsta urită și periculoșă bôla.

Șerată literară. Corpul învățătorescu dela șola capitală gr. or. din Poiana invită la "Șerată literară", ce se va aranga cu ocaziunea adunării generale a învățătorilor din tractul Mercurei la 30 Ianuarie v. 1889 în edificiul șolei de acolo. Programa: 1) "Cuvânt de deschidere". 2) "June române", cântare cu elevii. 3) "Producerea și exploatarea capitalului", disertațiune practică. 4) "Dan, căpitan de plai", declamare. 5) "Fiu iubit al țării", cântare cu elevii. 6) Importanța femeii în dezvoltarea poporului și de aci necesitatea "Educațiunei femeilor." 7) "De ce nu-mi vii" (duet). 8) Petrecere cu joc. Inceputul la 7 ore. Intrarea de familie și persoană 1 fl. Suprasolviri în favorul bibliotecii șolare se primesc cu mulțăminte și se vor cuita pe cale diaristică.

Firma Hgrvath și Klusch din Brașov a căpătat la espoziția din Cinc-Biserici "medaliă de aur pentru lucru bun și frumos". Firma a trimis la espoziția o lampă lucrată cu forțe mult gust, un cap d'operă al lăcătușeriei artistice. Concetățenii noștri au avut ocaziune a admira lampa în unele biruri d. e. la Mehner, la Trepheș și la reuniunea industrială. Este îmbucător că o firmă brașovenă și-a putut câștiga un nume așa de bun în lăcătușeria de artă.

Nenorocire. La stingerea unui foc în 5 Februarie s'era, la birtul "coronă" din Clușiu, pompierului Iosif Dvorzacek i-s'a strivit așa de rău degetul mijlociu al mânei drepte, încât a trebuit să i-l taie medicul.

Cum sunt săracii Români.

În comuna românească Gaiul-mic biei locuitor, ne mai putend purta povara grea a dărilor, se înțelege, că au rămas în restanță. Ba unii dintre ei ar fi avut să plătescă, der n'au putut, căci notarul maghiar al lor nu mergea în sat ca să încaseze dările cu săptămânile și cu lunile întregi, er pe cassarul și pe judele comunal nu lasă ca să încaseze aceste dări. Astfel dușmanul notar i-a încurcat pe biei omeni în datorii numai și numai pentru ca să le pôte vinde moșile și să-i sărăcescă. Ba ce-i mai mult, când biei omeni s'au dus cu banii în mână ca să-și plătescă dările și să se roge să-lase ca să-și plătescă restanțele lor în rate, "domni" dela deregători n'au vrut să le ia banii, ci i-au trimis acasă dicându-le: "bizon du-tye acasă, că moșia ta se vinge". Astfel s'au și vândut apoi mai multe moșii de ale bieiilor Români unor Jidovi și unor nemți ce se află pe acolo.

Cine nu vede din acestea, că aici se uneltesce desmoștenirea și sărăcirea poporului nostru? Mai adauge apoi, că nefericiții omeni au cerut să li-se lase ca baremi în arendă să-și pôte ține locurile lor, der nici acăsta nu li-s'a dat, ba încă notarul ungurescu a oprit și pe străin de a le da Românilor mână de ajutor, așa că de multe ori moșile omenilor s'au licitat chiar în paguba statului, căci omeni voiau a plăti toate datoriile, pe când la licitație nu s'a putut dobândi atât, cât era datoria, și acăsta numai ca să sărăcescă pe Români. Tot în acăsta comună s'a adevărit, că mulți omeni sunt puși la dare cu sute de floreni mai mare decum s'ar cuveni după lege. Așa de pildă pe locuitorul Pera Pascu l'au pus la o datorie de 800 fl. pe când el a arătat mai în urmă, că datoria lui era cu 100—200 fl. mai puțin; până ce a putut însă dovedi acăsta, a avut sumedenie de cheltui pe la advocați, așa că la urmă spăriindu-se de nise nedreptăți ca acestea și-a vândut tot, a eșit din satul lui și s'a mutat în Margita-mare.

Ca vârfu la toate acestea se vorbesce că numitul notar ungurescu s'a apucat acum să scrie în toate părțile, ba chiar și pe la ministeriu, cu scopul ca să negrească pe Români cum șie mai bine, pentru ca mai în urmă să mai pôte licita câteva moșii de ale Românilor.

Unde voese guvernul să ajungă prin astfel de nelegiri ale organelor lui? Bine ar fi să dea stăpânirea poruncă ca slujbașii ei să nu se jôce cu toculă.

Despăgubirea dreptului de cărciumărit.

Publicul nostru cetitor de sigur că a audiu multă povestindu-se despre despăgubirea dreptului de cărciumărit (dreptul regal) despre care vorbesce articolul de lege XXXVI din anul 1888. Deorece mai toate comunele și unii din singuratici sunt proprietari de drepturi de cărciumărit este neapărată de lipsă ca să cunoscă asprele măsuri ale legii din vorbă.

Credem de lipsă deocamdată a reproduce aici publicațiunea ministrului de finance cu privire la despăgubirea dreptului de cărciumărit, pentru-că acăsta publicațiune arată modul cum trebuie să se despăgubescă proprietarii de până acuma a dreptului de cărciumărit, care drept dela 1 la-

trei păreți (despre răsărit, medănopte și apus, rămânând deschisă spre medă-dî); făcută de gardu de nniele și acoperită, ca să dîcî așa, pe din afară cu pămînt, spre a nu pîtrunde vîntul. Acoperișul este în lungul saielei și în unghi ascuțit, compus din cîte un rînd de stuf din o parte și alta ce se îmbracă prin vîrfurile lor la mijlocul învelitoare, care este și punctul cel mai înalt al adăpostului. În genere adăpostele și cu deosebire saielele se fac cît mai în apropiere de locul adăpării, fie pe lângă ape curgătoare, fie pe lângă fântîni. Saiaua are totdeauna iesle, în care se dă nutreț vitelor.

Aceste feluri de adăposte este adevărat, că apără contra vîntului de Nord, — dîr ore numai această este menirea unei locuințe? Și apoi cînd se nimeresc o iarnă cum a fost cea din anul trecut 1887—88, care pe lângă că a fost aspră, dîr a predominat vînturile de Sud și Sud-Vest, la ce mai sunt de folos?

O altă nesocotită este îngrămădirea în aceeași locuință a boilor cu caii, oile, ba uneori cu porcii, de regulă însă cu găinile. Acesta nu numai că nu este igienic (sănătos) fiindcă se produc miasme, — dîr știut este, că animalele de deosebire specii se neliniștesc unele pe altele prin felul deosebit de obiceiuri ce au fiecare din ele. La această unde se mai adaugă, că cele care mîncă mai repede (sunt din fire mai lacome) consumă și hrana celorlalte. Prin nisce instrucțiuni tipărite și răspândite în anul trecut în județul Ialomița, sfătuim pe sătenii a se lăsa de acest urit obicei, arătându-le că lucrăză contra bunei stări a tuturor vitelor lor.

Dacă acum trecem la modul cum scie poporul nostru să se servescă de vite, nu vom găsi decât: lăcomia, nesciința, cerere de muncă nepotrivită cu puterile. Dacă pe ici—pe colo se găsesc omeni ce fac excepție, se nu se uite însă marea majoritate, care încarcă vitele cu poveri peste puterile lor și care, decă biete animale nu mai pot să mîscă carul din loc, ia parul și dă, pînă cînd se umerse carul, se rupe osia, se cade animalul din jugu ori hamu. Nu e necesitate să citez casuri, faptul este prea general ca să nu fie cunoscut de toți. Dacă ar fi numai casuri singuratic, sigur n'ar ave o influență asupra raselor vitelor, cel mult s'ar mîrgini la pierderea acelor animale cădute pe mîna unor omeni cu rele deprinderi. Dîr din nenorocire faptul este prea comun și de aceea îl citez, ca avînd influență asupra degenerării raselor.

Cu deosebire vara în luna lui Iulie la căratul grăului încarcă carul cu vîrf, ca să isprăvescă —dîce țeranul—mai iute; merge cu el peste țarine grodăose (peste brazde), pe drumuri rele, distanță uneori de decimi de kilometri. Cîte congestiuni cerebrale, pulmonare (vătămare de creier, la plămîni); cîte insolațiuni (bătaia sîrului în cap, are raza sîrului ori sîrele alu mare în cap) nu se pricinuesc! Nu le adapă la regulă. Așteptă totdeauna puțulu care e cel mai aproape de locul unde vrea să mîrgă, cînd e la drum. Nu înțelege că vara trebuie să bea vita de mai multe ori ca erna. Nu le păzesc ca să nu se adape de prin șanțurile șoselei, de prin băl-

tacele ce fac ploile prin locurile joase. În comunele care nu au ape curgătoare pe imăsurî se pe lângă sat și au cîte un lac adese înpuțit în apropiere, decă se stea să scotă apă de pe la puțuri, mai bine le lasă să se adape din acelu lac.

Erna plécă la drum fără o pătură, pe care se o pună pe vită cînd a ajuns la locul de odihnă. Igiena (îngrijirea de sănătate) pielii este chiar necunoscută. Nicî bou, nicî cal, nu vede peria se țesala pe el, nicî vre-o spălătură cînd este plin. Totul este neglijat. Unii însă au grijă a bate în bătetură un par de care se se scarpine vitele.

Din toate însă alimentațiunea (hrănirea) la drum este cea mai nepotrivită cu munca ce o fac vitele.

În adevăr se scie, că animalele în timp de mers nu numai cheltuesc mai multe materii azotate și hidrocarbonate ca de obicei, dîr chiar oă muschii asimiléză o mai mare cantitate de azot decă în stare ordinară.

Cum se voru puté preveni aceste pierderi, decă vita și la drum e hrănită ca și acasă, cu paie și coceni, fără să se de ovésu, orz, se alte grăunțe, care se conțin substanțele azotoase, proteice, în cantitatea necesară? Natural, că se va ruina fiziologice și ruinându-se fie-care individual, rasa însă va degenera. („Economia Națională.”)

Crescerea rîmătorilor.

Rîmătorii ori porcii sunt între animalele de casă cei cari aduc mai multu câștig în asemănare cu ce se cheltuesc pentru crescerea lor. Decă porcii se cresc singuratic la casă, hrănirea lor e de totu ușor, pentru că dai dovlec și castraveți să mînați anume pentru ei între porumb (cucuruz), mămăligă mucețită ce-a rămas de la masă, urdici cu țărițe și altele. Mai greu ceva se cresc în turme, pentru că numai e curtea casei unde se mai apuce cîte ceva, ci acum trebuie să li-se dea anume hrana trebuincioasă se se fî duși în anumite locuri spre ași găsi singuri hrana. Porcii în turme se cresc în două moduri: a) se țin în locuri închise unde sed și se ingrașă, se b) se pîrtă în turmă, fî prin păduri de ghindă, de salci, prin mărăcinșuri, în genere în locuri grase, unde ei rîmînd își potolec fîmea, și numai în urmă li-se dă ceva din mîna: porumb (cucuruz), orđu, etc. E o mare greșelă însă, decă cu modul alu doilea de crescere amu urma pînă în momentul vînderei porcilor, căci porcul umblîndu mereu după hrană, slăbesce. E bine, ca atunci cînd se apropie timpul vînderei, porcii să fî puși de-o partela ingrașare, unde se li-se dea să mînce hrană uscată.

Felul de hrănire și ingrașare a porcilor se deosebesc după soiul (rasa) lor și după împrejurările economice. Porcii sprinteni, cu muschi lungi și firoși, cu oșele subțiri și lungărețe, cu șira spinărie ridicată, ne-astempărați, cari sa pot vinde și mai eficient, se hrănesc mai ușor în locuri deschise, fiind predispuși spre alergare. Numai cînd s'apropie timpul vînderei trebuie hrăniți în locuri închise, pentru că cea dinteu cerință pentru ingrașarea rîmătorilor, ca în genere a tuturor animalelor, este lipsa

de mișcare și o hrană priitoare, cum e porumbul (cucuruzul).

Porcii cu urechile blegi, cu grohăitul scurt, cu muschi cu fire moi, cu oșele scurte și grăse, cari se vînd și mai scump, sunt mai greu de hrănit, deorece nu sunt predispuși a alerga în locuri deschise. Acestora trebuie să li-se dea anume hrană. Pentru această se potrivește sfatul: Cine ține un porc la use, se nu uite a pune un hărdăiaș la o parte în care se se arunce rămășițele dela supă, oșele, puțină pîne, totu în fine ce rămîne dela masă. Acestea dospind produc un alimentu foarte bun pentru ingrașare. Cine nu va face așa, păcătuesc contra interesului se propriu, căci aruncă de giba ceea ce i-ar fi de folos.

Dîr fiindcă din nenorocire țeranul și lucrătorul mîncă foarte rar supă și carne, e greu a aduna în hărdăiaș. Decî nu le rămîne decă se le dea porumb (cucuruz), decă voesc seși ingrașe porcii.

Ce privește igiena ori îngrijirea de sănătatea porcilor, e o greșală a ține rău și în necurățenie. Hrana stricată, de pildă porumb (cucuruz) stricatu pricinuesc bolă porcilor. De asemenea cocinacurățită din timpu timpu strică porcilor pentru că și lor le face rău aerul stricatu și murdăria.

Incrucișarea porcilor de soiul înteu cu cei de soiul alu doilea e foarte folositoare și de recomandat, pentru că se produce un soi de porc, cari se hrănesc ușor și eficient și se fac și mari și grei, vîndîndu-se pe prețuri foarte bune în asemănare cu ce se cheltuesc pentru crescerea și întreținerea lor. (După „Ialomițenul.”)

Îngrașarea găinilor. Îngrașarea găinilor merită o mai serioasă atenție. Se nu lăsăm găinile să se hrănesc numai cu rămășițele de pe la bucătărie și cu puține insecte, pe cari le găsesc cu mare greutate prin curte, ci trebuie să ne interesăm mai de aproape de crescerea lor. Nu trebuie să țină cineva mai multe găini decă numai în proporție cu mijlocele de car dispune, spre a le puté îngriji și hrăni în modu rațional, adecă de a-le da regulat, barem odată pe dî, hrană potrivită. Orđu de exemplu, ingrașă găinele și le face și ouătoare.

Clocirea ouălor. Unii din cetitorii țării de agricultură practică din Franța întrebă direcția acelei reviste, de ce mai totdeauna nu reusesc să scotă pui de paseri, că mereu pui mor în ouă, se chiar în momentul, cînd sunt aproape de a eși din găoace? Nu cumva se fî cauza acestei întemplieri vînturile țării? Răspunsul dat e următorul: Pînă acum nu s'a aflat, decă vînturile cele mari, furtunile, au vr'o influență și pot aduce vătămare ouălor în clocire; se pôte că mișcările tari ale vîntului se ucidă sîmînța oului clocit de 8 ori 9 zile, dîr nicî-odată nu s'ar crede, că furtunile se omore puiul aproape de scos. Mai degrabă s'ar crede, că puiul în momentul eșirii din găoace mîre din cauza năbușei, a lipsei de aer respirabil și de răcoare: probă clocirea artificială, unde pui mor de mare căldură și lipsă de aer curat, mai rece, aproape de finitul clocirei. Prin urmare, cuibarul, trebuind să fî mai puțin cald în momentul eșirii puișilor din ou, e bine a pune în toiul verei sub ouă erbă cosită de curînd, urzici se brazde prospete. Acesta recomandă e foarte naturală și întocmită pe experiență: că la scoterea puilor o mare căldură se produce, care trebuind a fi

ulăturată, vin în ajutoru erburile prospete, cari absorbînd căldura se usucă, er puilor le dă în schimb răcoarea lor.

Păstrarea sîmînțelor. Mulți au obiceiul de ași păstra diferitele sîmînțe de legumi și flori închise. Acestu obicei nu e bun, deorece acele sîmînțe lipsite de aer își perpu lesne puterea lor de a incolți. Pentru a se păstra neatinsă puterea incolțitoare a sîmînțelor, ele trebuie ținute în săculețe de pânză se de hîrtie cu mici găurele.

Din traista cu minciunile.

Așa mi-ai spus, sfinția ta!

Unu Țiganu se duse la popa se se spovedescă.

„Ce păcate ai făcutu Țigane?” îl întrebă sfinția sa.

— Să fie cu iertare, cinstite parinte, eu n'am făcutu păcate fără numai cu gândul.

„Cum e asta de n'țeles?”

— Apoi așa, că de multe-ori aș fi pus mîna pe cîte ceva, dîr n'am furat nicî odată, căci mi-era frică de păruială.

„Ei, Țigane, apoi asta totu păcatu rămîne, căci trebuie să scii, că gândul și fapta totu una e. Una nu este mai bună decă alta!”

Și așa părintelul îi dete canonu Țiganului se plătească trei liturghii și se ajuneze două zile una după alta.

Nu multu după aceea se întemplă, că sluga popii se duse cu caii stăpînșe se adape la vâlcea ce curgea pe lângă bordeiul Țiganului.

Caii, după ce bîură, își ridică capul în sus și începă a se uita spre unu petec de loc, pe care-lu sîmînase ciourul cu cucuruz.

Cum îi zări Faraonul din ușa bordeiului, se și repeși la ei, îi luă de dîiog, îi duse în curte la el și-i închise.

Sluga îi spuse popii ce s'a întemplat, și popa îndată îl și trimise după Țigan.

„De ce mi-ai închis caii, mei gran-gorule?”

— Cum se nu'i închid, cinstite părinte, decă au mîncat din holda mea?

„Ce să mînce, nebunule, decă nu s'au mișcat de lângă vâlcea?”

— Ei, ei, de mișcat, nu s'au mișcat, dîr s'au uitat spre cucuruzul meu.

„Și decă s'au uitat?”

— Decă s'au uitat, e dovadă că aveau de gând să mi-lu strice. Ș'apoi gândul și fapta e totu una; așa mi-ai spus sfinția ta!

Țiganul cu sf. Vineri.

„Măi Țigane, ai vré tu se veși pe sf. Vinere?” întrebă odată unu hoț de Romănu pe unu Țigan.

— Cum se nu, Romănic!

„Ei bine, decă vréi s'o veși, vino cu mine!”

Romănul îl duse pe Țiganu într'o pădure și apropiindu-se de o visunie, în care scia că șade moșu-Martinu, îi duse tovarășului se între în lăuntru, er el se făc nevîdîtu.

Țiganul merse ca prostul înainte pînă cînd dintr'o dată se pomeni bot în botu cu jupănu Ursilă.

Aleo, frică ce-lu cuprinse pe bietul Faraonu, cînd vedu că sfânta Vineri se ridică în două picioare și se uită la el cu nisce ochi, de gîndea că sunt doi cărbuni aprinși și nu altceva!

„Vai, drăguță, de te-ai uita încolo, cum mi-te uși încoco, ce fugă așu mai trage!” fî totu ce mai putu borborosi.

Tocmai atunci se 'ntemplă, că ursul își suci unu picu capul spre 'ndrîr, nu sciu din ce pricină.

Țiganul nu se mai socoti multu, ci tunde-o băte!... Ș'apoi:

Lingiți-vé picioare,

Scurtați-vé rîzore!

Țiganul și Luna.

Altă Faraonă se afla pe drum totu pe vreme de erna. Era o noapte senină der asa de friguroasă, încatu trosneau lemnele in padure.

„Lună, lună!... de lumină totu ești bună, der de căldură, își mănca Dumneșeu pânea de geaba cu tine!“

Io-lu îmbracă!

Unu Romănu vechu intr'una din țile unu purdelașu golu de totu, jucandu-se in țerenă.

„Alu cui e băiatulu ăsta?“ întrebă densusu pe unu Țiganu ce sta întinsu cu burta la sôre pe o pajiște din apropiere.

— Io-lu îmbracă! răspuse oiôroiulu cu mândria.

MULTE ȘI DE TOATE.

De n'ar fi fostu tata.

Unu omu forțe avutu, prin neharicia lui, ajunge cu vreme la nimica, perđendu-și totă averea sa, și încă chiar atunci, când fiulu său era gata să se facă avocat.

„Nu mai am nimic mai multu cu dta, m'e rușine, că 'ți sunt fiu și-mi pare rău că m'ai fostu tată! Căci decă dta nu te-ai fi ivitu pe lume, totă averea aceea mare a moșului meu, m'ar fi rămasu mie!“

Așa sunt copii.

Copilulu: Așa-i tată, că decă îți cumperi acum o pălăria nouă, o s'ți iei una mai mare?

Tata: Da cum s'e-mi cumpertu eu mai mare? De altcum de ce mă întrebți tu asta?

Copilulu: Pentru-că maica ăcea a-seră, că nu te mai pôte suferi, fiindcă in totă ziua îți crescū totu mai mari — corne!

Din casarmă.

Căprarul: Măi mutule! D'apoi așa se împachetază vițelulu după „forșrif“? Uită-te numai cum stă pe tine! Veđi?

Novișulu: Der de unde s' vedu eu, domnule căpraru, dór eu nu am ochi la spete!

Căprarul: Măi bibolule! Der nu scii face unu „kerdaik“?

Unu copilă lacomă.

S'a datu lui Ștefănelu unu paharu de vinu cu pezmeți, pe care s'e-i înmôie in vinu. După ce se goli paharul, Ștefănelu ceru s'e-i mai dea ăra.

Fabricațiunea și consumul benturilor spirtoase in România.

Direcțiunea contribuțiuniloru directe din ministeriulu financiaru publicu unu interesantă tablou asupra producțiunei, consumației și esportulu alcoolurilor și berei in România, in cursulu lunilor Iuliu, Augustu și Septemvre.

Din acestu tablou reese, că s'au fabricatu in acestu timpu in fabricele per-

manente din țera 526,275 litri spiritu cu o țaria de 3.993,474 grade și 500,566 litri bere. In fabricațiunea acestă s'au întrebuintatu 633,120 kilograme cucuruzu, 434,515 kgr. orzu și 290,417 kgr. seacă.

Esportațiunea intră in aceste cifre cu 720,849 litri spiritu și 35,550 litri bere; restulu e consumatu in țera. Prin urmare putem constata cu plăcere, ăce „Curierulu Financiaru din Bucuresci, că comerciulu nostru de spiritu custrăinătatea are din ăi in ăi mai mare aventu.

In depositele fabriciloru au rămasu la 30 Septemvre 2.119,865 litri spiritu și 1.400,754 litri bere, contra 4.743,707 litri spiritu și 900,188 litri bere la 30 Iuniu 1888.

Taxele încasate de statū in trimestrul Iuliu s'au ridicatu la 1.767,888 lei, din care 1.603,003 pentru spirit la 159,885 lei pentru bere din fabricile permanente

Cerealele in România.

In Galați și Brăila puține afaceri s'au încheiatu in grâne, Dunărea fiindu închisă. Secara de 53¼ libr. s'a negociatu la Galați cu 5,65.

In fie-care ăi sosescu vagone cu cereale in ambele aceste porturi, prin urmare depositulu disponibilu la deschiderea Dunărei va fi însemnatu, afară de acesta, îndatu ce Dunărea se va deschide și Prutul se va desgheța, voru sosi preste 300 șlepuru cu cereale pe Prutu.

Prețurile in străinătate se menținū și se speră că in primăveră voru lua ôre-care reprindere, mai cu semă porumburile.

Tergulu de rimători din Steinbruch. La 4 Febr.n. starea rimătoriloru a fostu de 106.770 capete, la 5 Febr. au intratu 1416 capete și au eșitu 571, rămănuđu la 5 Februarie unu număr de 107.615 capete. — Se notază: marfa ungurescă veche, grea dela 49 până la 50½ cr. — marfa ungurescă tineră grea dela 51 cr. până la 52 cr., de mijlocu dela 50½ cr. până la 50½ cr. — ușoră dela 49 cr. până la 50 cr. — marfa țerănescă grea dela 49 până la 50 cr. — de mijlocu dela 49½ până la 50 cr. — ușoră dela 48 cr. până la 49 cr. — Marfa de România, de Băkonu grea dela 51½ cr. până la 52 cr. transito mijlociă grea dela — cr. până la — cr. însă transito ușoră dela — cr. până la — cr. transito dto țeposă grea dela — cr. până la — cr. transito mijlociă dela 47 cr. până la 48 cr. Marfa sârbescă grea dela — cr. transito ușoră dela 46—47 cr. — Porci îngrășați de unu anu dela — cr. până la — cr., îngrășați cu cucuruzu dela — cr. până la — cr., îngrășați cu ghindă dela — cr. până la — cr. Cântăriți la gară cu 4%.

Tergulu de rimători din Severin. Au intratu in ocolu dela 1 Aprilie 1888 până la 6 Ianuarie curentu 15,289 rimători. Au fostu uciși 50, s'au vëndutu pentru interiorulu țerii 1915, s'au esportatu in Austro-Ungaria 8370, rămănuđu in ocolu 4954. Prețurile in ultima săptămână 80—85 banu kgr. după scăderea a 45 kgr. viță la păreche și 4% radeșu.

Trageri la sorți

Losuri de Bucuresci s'au sortatu la 1 l. c. următoarele serii: 312, 486, 622, 627, 738, 801, 818, 929 974, 1114, 1159, 1162, 1219, 1405, 1441 1564, 1600, 1664, 1833, 1928, 2010, 2048 2322, 2354, 2361, 2375, 2417, 2418, 2431, 2485, 2571, 2637, 2742, 2754, 2884, 2901 3107, 3348, 3469, 3482, 3508, 3527, 3553 3556, 3579, 3653, 3674, 3707, 3713, 3717 3737, 3777, 4183, 4365, 4409, 4518, 4575 4608, 4709, 4756, 4763, 4922, 5078, 5087 5102, 5122, 5138, 5228, 5375, 5459, 5538 5653, 5664, 5709, 5857, 5879, 5959, 5994, 5995, 5996, 6055, 6065, 6139, 6162, 6165, 6191, 6227, 6235, 6289, 6315, 6351, 6354, 6365, 6536, 6537, 6659, 6751, 6761, 6769, 6776, 6807, 6911, 6939, 7008, 7034, 7064. 7124. 7136, 7143, 7263, 7338, 7412, 7430, 7487.

Losuri italiene „Crucea roșă“ s'au sortatu la 1 l. c.: 193/9, 1078/44, 2861/42, 3345/11, 3471/2

3647/32, 3679/34, 3738/8, 4161/43, 4427/16 4653/41, 6472/20, 6845/1, 6883/19, 9645/11 10098/22.

Cu amortisare s'au sortatu serielle: 1, 123, 1451, 1783, 3490, 7714, 7770, 8374, 8394, 8573, 9810 10955.

Losuri de statū dela 1860 s'au sortatu la 1 l. c. serielle:

51, 151, 320, 537, 690, 729, 815, 857, 1106, 1192, 1365, 1375, 1397, 1515, 1876 1947, 2183, 2380, 2591, 2620, 2744, 2783 2793, 2830, 2840, 2857, 2883, 3007, 3063 3151, 3159 3506, 4051, 4064, 4137, 4243 4488, 5071, 5301, 5410, 5477, 5970, 5992 6043, 6096, 6525, 6528, 6596, 6658, 6672 6689, 6754. 6862, 7480, 7717, 7795, 7920 8258, 8500, 8509, 8594, 8638, 8696, 8929, 9055, 9370, 10034, 10442, 10460, 10708, 10761, 10925, 10955, 11215, 11264, 11271, 11375, 11391, 11708, 11719, 11837, 11980 12443, 12903, 12979, 13087, 13150, 13285 13354, 13441, 13463, 13702, 14126, 14139 14208, 14257, 14318, 14518, 14585, 14608 14665, 14934, 14964. 15042, 15270, 15529, 15800, 15981, 15997, 16000, 16068, 16176 16178, 16370, 16589, 16996, 17048, 17178 17222, 17254, 17580, 17770, 17795, 18256 18274, 18465, 18587, 18649, 18945, 19047 19069, 19164, 19440, 19641, 19660, 19696 19699, 19847.

Numerii de câștigu se voru sorta la 1 Maiu a. c.

Cursulu losuriloru private din 6 Febr.

Table with columns: Sămințe, Cump., Vinde. Lists various seeds and their prices.

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 6 Febr. 1889.

Table with columns: Sămințe, Calitatea per Hect., Prețul per 100 chilgr. Lists various commodities and their market prices.

Cursulu pietei Brașov

Table with columns: Sem. de trif., Soiulu, Cursulu. Lists various goods and their prices in Brașov.

Cursulu pietei Brașov

Table with columns: Bancnote romănesci, Argintu romănescu, Napoleon-d'ori, Lire turcesci, Imperial, Galbini, Scris. fonc. „Albina“, Ruble rusești, Discontulu. Lists various financial instruments and their exchange rates.

Bursa din Bucuresci din 26 Ian. (7 Febr.)

Table with columns: Valori, %, 50 CMB. Lists various securities and their market values.

Cursulu la bursa de Viena

Table with columns: Renta de auru, Renta de hărtiă, Imprumutul căiloru ferate, Amortisarea datoriei căiloru ferate, Bonuri rurale ungare, etc. Lists various market rates and prices.

Tergurile din Ardeal și Ungaria proprie.

Dela 1—15 Februarie. 1. (Percosova). 2. Soporulu de jost, Ațelü, Homorodü, Hațegü, Jibotü. (Soborșinü, Măscolțü). 3. (Beușü). 4. Chibedü, Aita mare, Bo-roșneulu mare. 6. Papoltü. 7. Beghin-ulu säs. 8. Alțina-Teușü. 10. Chiștu-Chendü, Cicu-Sereda. 11. Rodna-veche. 12. Borșa, Ghierghiu-Alfaleu, Mercurea, Șec, Sântu-Mărtinü, Murășu-Sereda, (Duna vechie). 13. Bontida, Crispatacu, Șitaștu-Cristuru, Gărbėulu-ung., (Temerinü). 14. (Moritfeldü). 15. Cetatea de baltă.

In România și Bucovina:

2. Călugăreni, Galați, 8. Peatra. 17. Iași. 24. Picnița.

Table with columns: Sămb., Vinet, Joi, Mărcu, Lunu, Dum., 1889, Diale, IANUARIU, Calendaru Italianu, Calendaru Gregorian, Sărele, Geratlu. Lists various dates and events.

Editoru și Redactoru responsabilu: Dr. Aurel Mureșianu.

1) Vorschrift=regulamentu. 2) Recrutulu. 3) Kehrt euch=Drępta'mprejurü (comandă ca s'e se întorcă înderētu).

Picăturile de stomachū MARIAZELLER,
care lucră escelentū in contra tuturorū bōlelorū de stomachū.

Neintrecute pentru lipsa de apetitū, slăbiciunea stomachului, respirațiunea cu mirosū greu, umflare (vēnturi), răgăală acră, colicā, catarū de stomachū, acrēlā, formarea de pētrā și năsipū, producerea excesivă de flegmā, gālbinare, greață și vomare, durere de capū (dēcā provine dela stomachū), cārcēi la stomachū, constipațiune sēu încuare, încărcarea stomachului cu māncărī și bēuturi, limbricī, suferințe de splinā, ficatū și de haemorhoide. — Prețulū unei sticle dinpreună cu prescriereade intrebunțare 40. cr., sticla indoitū de mare 70 cr.

Espedițiā centralā prin farmacistulū
Carl Brady, Kremsier (Moravia.)

Picăturile de stomachū Mariazeller nu sūntū unū remediū secretū. Pārțile conținētōre sūntū arătate in prescrierea de intrebunțare, ce se află la fie-care sticla.

Veritabile se află mai in tōte farmaciile.

Avertismentū! Picăturile de stomachū Mariazeller se falsifică și se imitēzā de multe ori. — Ca sēmū, cā sūntū veritabile, servese invlītōrea roșiā provēdūtā cu marca de protecțiune de mai susū, și afarā de acēsa pe fiecare prescriere de intrebunțare, ce se află la fie-care sticla, trebuie sē fie arătātū, cā acēsa s'a tipārītū in tipografia D-lui H. Gusek in Kremsier.

Veritabile se află: Brașovū, farmacia *Franz Kellemen*, farmacia la „Biserica Albā”, farm. *I. Goos*; farm. *Jul. Hornung*; farmacia *Ferdinand Tekelius*; farm. *K. L. Schuster*; farm. *Heinrich G. Obert*; farm. *Ed. Kugler* la „Higiea”; fa m. *G. Tekelius* in Hoszufalu. Băile Tușnadū: farmacia *Alex. Dobay*. Cōhalmū: farm. *Ed. Melas*, farmacia *Z. Wolff*, Feldiōrā: (Marienburg), farm. *Wil. Schneider*. Făgărașū: farm. *v. Bildner*, farm. *Hermann. Sz. Szt. György*; farm. *Val. Bctey*, farm. *Barabás Fer.* 13,52-47.

Avisū d-lorū abonați!

Domnii, ce se abonēzā din nou, sē binevoiascā a scrie adresa lāmuritū și sē arate și posta ultimā.

Totodată facemū cunoscutū tuturorū D-lorū abonați, cā mai avemū din anii trecuți numeri pentru complectarea colecțiunilor „Gazetei”, precum și cāteva intregi colecțiuni, pentru cari se potū adresa la subsemnata Administrațiune in casū de trebuință.

ANUNCIU.

Subsemnatulū mǎestru-tēmplarū (măsar), distinsū cu diploma de recunoștință la Esposițiā romānā din Sibiu 1881 pentru desteritate ca sculptorū in lemnū, după o practică de mai mulți ani aici, cātū și in regatulū Romāniei face cunoscutū onor. publicū, cā a deschisū atelierulū sēu propriū in Brașovū și esecutā ori-ce comāde de mobile și construcțiuni după modelurile cele mai moderne și cu prețurile cele mai moderate.

Iancu G. Colibanū,
Scheiu, strada fântānei No. 419.

Sosirea și plecarea trenurilor și postelorū in Brașovū.

I. Plecarea trenurilor:

1. Dela Brașovū la Pesta
Trenulū de persōne Nr. 307: 7 ore 10 de minute sēra.
Trenulū mixtū Nr. 315: 4 ore 10 minute dimiņeța.
2. Dela Brașovū la Bucuresci:
Trenulū mixtū Nr. 318: 1 orā 55 minute după amēdi.

II. Sosirea trenurilor:

1. Dela Pesta la Brașovū:
Trenulū de persōne Nr. 308: 9 ore 46 minute inainte de amēdi.
Trenulū mixtū Nr. 316: 9 ore 52 minute sēra.
2. Dela Bucureci la Brașovū:
Trenulū mixtū Nr. 317: 2 ore 32 minute după amēdi.

A. Plecarea postelorū.

a) Dela Brașovū la *Reșnovū-Zernesci-Branū*: 12 ore 30 m. după amēdi.
b) „ „ „ *Zizinū*: 4 ore după amēdi.

Eftinū de minune!

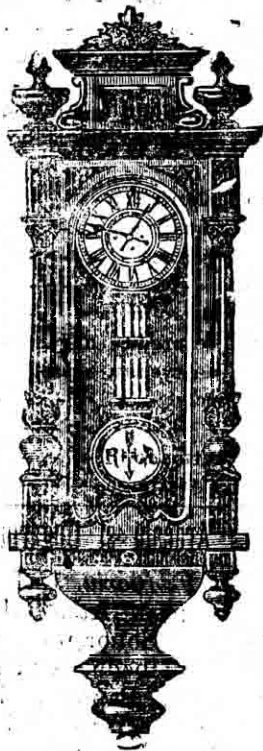
Versandt-Geschäft
„zur ungar. Krone“.

trimete in tōte părțile cu NACHNAHME urmātōrele mǎrfuri cūalitatea cea mai bunā cu unū prețū cātū se pōte de scādūtū.

Numai 7 fl. 85 cr.

costā unū orologiu cu PENDULĂ frumosū impodobitū.

cu 5 ani garanțiā.

Aceste orolōge cu pendulā sūntū așēdate intr'unū castēnū de nucū sculptatū ce este de o lungime de 1 metru și de o lățime de 35 centimetri, montatū, e provēdūtū cu o tablā de sticlā, finū poleitā și are unū

mechanismū aprōpe inruinabilū.

Spirala duplā, secundariulū bine regulatū, așa cā acest orologiu este neintrecutū in mersulū sēu și totodată servese și ca mobilā frumosā.

Cutia in care se impachetēzā este socotitā la prețū in 70 cr.

Numai 2 fl. 50 cr.

costā unū frumosū orologiu de pārete cu deșteptātōrū cu clopotū in prevasū de lemnū de nucū cu o tablā de cifre ce singurā luminezā, merge bine și deșteptā regulatū.

Numai 3 fl. 90 cr.

costā unū orologiu deșteptātōrū de bronzū, e de aurū francesū, cu unū tonū curatū, o podōbā pentru ori și cine pentru casā și cālētōriā cu unū mechanismū neruinabilū.

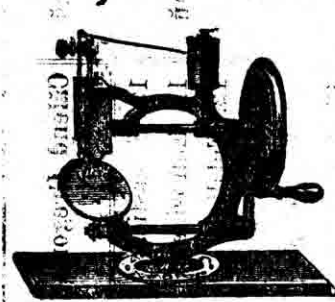
Numai 4 fl. 50 cr.

costā unū cēsornicū de buzunarū cylindru de argintū-nikel cu mașinariā regulatā și cu invlītōre guilochatā frumosū provēdūtā deasupra cu sticlā netedā.

Numai 5 fl. 25 cr.

costā unū cēsornicū remontoir de argintū-nikel fără cheiā, este de trasū la scārītā, cu arātātōrū de secunde regulatū, sticlā netedā și cu aparatū mechanicū de arātātōrū. Mai departe același remontoir de argintū veritabilū de 13 loti fl. 8.50.

Mașini de cusut pentru familiā

de construcțiunea cea mai nouā costā in locū de 15 fl. acum numai **5 fl. 50 cr.**

Eu garantezū pentru prestațiunea și cusătura frumosā și regulatā a acestei mașini de cusutū pentru mână. Ea funcționezā iute frumos, cōse ori-ce stofā grobā ori finā și face impunsāturi mai dese ori mai rari, după voință, este construitā din materialū solidū și bunū și se vinde dimpreună cu tōte rechisitele necesare.

Tōte cu cāte 97 cr.

97 cr. 1 Pălāriā de bārbați din filz mōle in tōte colorile.	97 cr. 1 cāmașā de damā cu broderie, de Chiffon.	97 cr. 3 pārechii de ciorapi de dame, calitate bunā.	97 cr. 1 pānzātūrā bānā de masā, albā, Damast ori coloratā.	97 cr. 1 cārpā, completā, mare, gata.	97 cr. 1 pipā de spumā de mare cu coperișliu.	97 cr. 1 Evantai de damā ornatū cu desemnuri și modern.	97 cr. 12 linguri de cafea argintū curat London-Britt.	97 cr. 1 Braceletā bātūtū cu pietri.	97 cr. 6 pārechii de batiste unicolorē sēu colorate.	97 cr. 1 cāmașā bārbațescā din Chiffon finū, Cretion sēu Oxford.	97 cr. 1 pantalon de bārbați de pānūrā de casā durabilā.	97 cr. 1 pantalon de dame cu broderie, Chiffon finū.	97 cr. 1 pieptārașiu desū cu floce cāptușitū.	97 cr. 6 ștergare muștra-Carro	97 cr. 1 cārpā de mētase lungā de 1 cotū diferite colorī.	97 cr. 1 aparatū de focū mechanicū, sē aprinde singurū.	97 cr. 1 medalionū fasonū nou cu pietri.	97 cr. 6 linguri de prānțū deargint London-Britt.	97 cr. 1 pantalon de lānā (sistemū Jäger) de bārbați.	97 cr. 1 dosā de zaharū argintū London-Britt.
--	---	---	--	--	--	--	---	---	---	---	---	---	--	-----------------------------------	--	--	---	--	--	--

1 bucatā 30 coți pānūrā de munte fl. 5.50	1 bucatā 30 coți Chiffon fl. 5.50	1/2 duzinā cārpe albe de inā 90 cr.
1 bucatā 30 coți atlas bunū Gradl fl. 6.50	1 bucatā bunā coloratā de materie pen-tru patū fl. 6.50	6 bucatī cārpe de in 3 coți lungime 2 coți lārgime fl. 8.50
1 bucatā 30 coți Barchent-albū fl. 6.50	1 duzinā de cārpe de buzunar cu margine coloratā fl. 2.25	1 garniturā Bouret din stofā finā Bou-colorat fl. 10.
1 garnit. color. de cafea, 1 pānzātūrā, 6 șervete fl. 2.25.	1 duzinā de ștergare de inū fl. 2.50	1 restū de covorū. 6 metri 2 fl.

Numai 5 fl. costā unū

Gherocū de dimiā

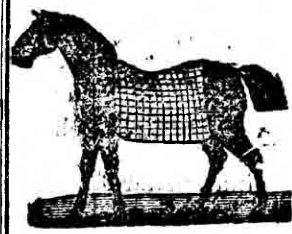
elegantū, gata, cāldurosū, diņ cea mai finā dimiā Stirianā, pentru ori-ce mēsurā in tōte colorile, pentru tōmnā și iarnā.

Numai 1 fl. 80 cr.

Jachete de iarnā

pentru bārbați și dame, in cele mai frumoșe colorī moderne, se potriveșce la ori-ce hainā, se pōrtā cu plăcere tōmnā și iarnā.

Numai 1 fl. 75 cr.

o pātūrā de cai, cari se vēndū așa ieftinū din cauza desfiņțării fabricii. — Cine voeșce sē și crute caii sē cumpere renumitele

Pāturi de cai,

decāt cari nicodată nu se vor putē cumpāra mai bune, mai mari și mai groșe.

Numai 6 fl. 50 cr.

costā unū

COSTUM BĀRBĂTESCŪ

șlegantū, modernū, de tōmnā și iarnā, lucratū din stofā de Brūnn in ori-ce mārime și colōre, așaderā la olaltā:
1 pantalonū, 1 giletcā, 1 gherocū.

1 Qualitate	2 Qualitate
Un costum intreg	8 fl. 50.
6 fl. 50 cr.	3 Qualitate
	10 fl. 50.

Ca mēsurā la comandare e de ajunsū lungimea pantalonului, grosimea pieptului și lungimea mānecilorū, precum și felulū colōrei. Mustre nu se potū trimite, deōce costumele sūntū tōte gata.

Aceleași costume pentru copii dela 6 pānā la 13 ani ori-ce calitate sūntū cu 2 fl. mai ieftine.

Transporturile cu „NACHNAHME“.

Fiā-care comandā, fiā cātū de micā, sē se facā cu precisiune și ingrijire. Ce nu'i place cuiva sē ia inapoi, se pōte schimba, sēu se reintorcū paralele. Comādele sūntū a se adresa la:

Versandt-Geschäft „zur ungar. Krone“, Wien, 5. Bezirk, Rüdiger-gasse Nr. 11/2.